

Olipa kerran kolme sädehtivää perhekeskusagenttia: Pikku-Agentti, Keski-Agentti ja Iso-Agentti.

He olivat tehneet jo pitkään hyvää työtä ja olivat yli-innovaattoriakin innokkaampia kehittämään uutta. Mutta nyt oli aika saada uusia ratkaisuja perheiden hyvinvoinnin lisäämiseksi. Kautta Pirkanmaan lapsiperhepalveluiden levisi huhu, että jossakin tuolla olisi Lape -niitty, jossa olisi tarjolla erityisen makoisaa ja ravitsevaa Perhekeskusruohoa. Ruoho houkutteli agentteja suunnattomasti, mutta sinne päästäkseen agenttien oli kuljettava sillan yli ja sillan alla asui ilkeä Peikko. Se ei sitten yhtään tykänny perhekeskuksesta. Mutta agenteista se tykkäsi kovasti – yleensä au naturel.

– Haluan muutosta, sanoi Pikku-Agentti. – Aion päästä Lape -niitylle, enkä pelkää peikkoa.

Ja ennenkuin muut ehtivät estellä, urhea Pikku-Agentti astui sillalle. *Kip-kip-kip* se kipitti vikkellästi sillalle. Silloin sillan alta kuului uhkaavaa mörinää.

– Kuka uskaltaa kulkea *minun* sillallani? ärjyi peikko.

– Minä vain, Pikku-Agentti, vastasi pienin Agentti ääni väristen.

– Ha haa, minä tulen ylös ja syön sinut, raakkui peikko.

Pienen Agentin jalat tutisivat pelosta, mutta se päätti olla rohkea – ja peikkoa ovelampi, niin kuin perhekeskusagentit tapaavat olla.

– Älä syö minua, huusi Agentti. Minua isompi Agentti tulee aivan kohta, hän on paljon pulleampi kuin minä.

Peikko lipoi huuliaan ja mietti hetken. Jos se söisi Pikku-Agentin, ei vatsaan mahtuisi toista Agenttia. Peikko oli ahne. Se päätti odottaa isompaa Agenttia, ja päästi pienen Agentin menemään.

Kohta sillalle astui Keski-Agentti. *Kop-kop-kop*, se kopisteli sillan yli.

– Kuka uskaltaa kulkea *minun* sillallani ? ärjyi peikko.

– Minä vain, Keski-Agentti, vastasi Agentti.

– Ha haa, minä tulen ylös ja syön sinut, sanoi peikko.

– Älä syö minua, huusi Keski-Agentti. Minua isompi Agentti tulee aivan kohta, hän on paljon pulleampi kuin minä.

Peikko ärjyi kiukkuisena, mutta oli kuitenkin niin ahne, että päätti odottaa isointa Agenttia.

Kohta isoin Agentti tömisteli *tömps-tömps-tömps* sillalle.

– Kuka kulkee *minun* sillallani? karjui peikko taas.

– Minäpä minä, isoin Agentti, huusi Agentti.

– Ha haa, minä tulen ylös sillalle ja syön sinut, sanoi peikko.

– Tule vain, huusi isoin Agentti.

Peikko rämpi ylös siltansa alta. Mutta ennenkuin se oli saanut kiskottua karvaiset jalkansa sillalle huomasi Peikko, että suurin Agentti olikin hirveän suuri. Se oli käynyt niin monessa lape -seminaarissa, osallistunut niin monen työryhmään ja nauttinut niin paljon makoisia lape -pullia, että se ei pelännyt enää ketään. Peikko lähti harmissaan pois, eikä sitä nähty enää koskaan niillä main.

Ja niin kaikki kolme Agenttia pääsivät turvallisesti Lape -niitylle. Perhekeskusruoho oli maukasta ja Agentit söivät vatsansa niin täyteen, että tuskin jaksoivat enää kehittää mitään. Sen pituinen se.